

Na czele Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego stoi Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego, odpowiedzialny wobec Ministra Skarbu za całokształt działalności przedsiębiorstwa.

Członkami Dyrekcji są ponadto Zastępca Naczelnego Dyrektora oraz dyrektorowie biur.

Minister Skarbu ustala w drodze zarządzeń organizację wewnętrzną Dyrekcji, tudzież zakres kompetencji Naczelnego Dyrektora. Zarządzenia te będą ogłaszane w „Monitorze Polskim”.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do ważności zobowiązań i wszelkich aktów prawnych, podpisywanych bez osobnych pełnomocnictw w imieniu przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy”, wymagane są podpisy dwóch członków Dyrekcji.

Podpisy te mają być umieszczone pod pieczęcią przedsiębiorstwa, którą stanowi pieczęć z godłem państwowym i oznaczeniem firmy przedsiębiorstwa w otoku pieczęci”.

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Decyzje w sprawach, w których Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego i po-

dlegle jej organa przedsiębiorstwa występują na podstawie art. 10 ustawy o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” w charakterze władz i organów skarbowych, podpisuje Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego albo kierownik zakładu, uprawniony do działania w charakterze władzy skarbowej lub upoważnieni do zastępowania ich w tym zakresie pracownicy Dyrekcji bądź zakładów.

Do dokumentów o charakterze publiczno-prawnym Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego i podległe jej organa, uprawnione do występowania w charakterze władzy państwowej, używać będą pieczęci urzędowych z nawiązką Dyrekcji lub uprawnionego organu w otoku pieczęci”.

4) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy” może lokować swoje środki pieniężne w Narodowym Banku Polskim, a w innych bankach tylko za zgodą Ministra Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Państwowy Monopol Spirytusowy”.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 84, poz. 615, z 1934 r. Nr 96, poz. 863 i Nr 110, poz. 976, z 1935 r. Nr 96, poz. 599, z 1938 r. Nr 21, poz. 168, z 1944 r. Nr 9, poz. 45 i Nr 12, poz. 65, z 1945 r. Nr 12, poz. 67, Nr 31, poz. 185 i Nr 34, poz. 206, z 1946 r. Nr 64, poz. 355 i z 1947 r. Nr 29, poz. 122) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Państwowy Monopol Spirytusowy” (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarząd przedsiębiorstwem „Państwowy Monopol Spirytusowy” należy do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego podporządkowanej Ministrowi Skarbu

Na czele Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego stoi Naczelny Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego, odpowiedzialny wobec Ministra Skarbu za całokształt działalności przedsiębiorstwa.

Członkami Dyrekcji są ponadto Zastępca Naczelnego Dyrektora oraz dyrektorowie biur.

Minister Skarbu ustala w drodze zarządzeń organizację wewnętrzną Dyrekcji, tudzież zakres kompetencji Naczelnego Dyre-

ktora. Zarządzenia te będą ogłaszane w „Monitorze Polskim”.

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do ważności zobowiązań i wszelkich aktów prawnych, podpisywanych bez osobnych pełnomocnictw w imieniu przedsiębiorstwa „Państwowy Monopol Spirytusowy”, wymagane są podpisy dwóch członków Dyrekcji.

Podpisy te mają być umieszczone pod pieczęcią przedsiębiorstwa, którą stanowi pieczęć z godłem państwowym i oznaczeniem firmy przedsiębiorstwa w otoku pieczęci”.

3) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Przedsiębiorstwo „Państwowy Monopol Spirytusowy” może lokować swoje środki pieniężne w Narodowym Banku Polskim, a w innych bankach tylko za zgodą Ministra Skarbu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

239

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

Regulamin urzędowania rzecznika interesu publicznego przy Trybunale Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 91 i 92 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476 i z 1946 r. Nr 12, poz. 76) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. Rzecznik interesu publicznego przy Trybunale Ubezpieczeń Społecznych, zwany w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia w skróceniu „rzecznikiem”, sprawuje swoje czynności na podstawie prawa o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) z późniejszymi zmianami oraz innych przepisów szczególnych, z uwzględnieniem niniejszego regulaminu oraz regulaminu wewnętrznego urzędowania okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych i Trybunału Ubezpieczeń Społecznych.

§ 2. Przez wyrażenie ogólne „rzecznik”, użyte w niniejszym regulaminie, rozumie się rzecznika i jego zastępców, chyba że z danego przepisu co innego wynika.

§ 3. 1. Użyte w niniejszym regulaminie skróty oznaczają:

- a) „pr. s. u. sp.” — prawo o sądach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) z późniejszymi zmianami;
- b) „Trybunał” — Trybunał Ubezpieczeń Społecznych;

c) „sąd” — okręgowy sąd ubezpieczeń społecznych.

2. Powołane w niniejszym regulaminie paragrafy bez bliższego oznaczenia odnoszą się do tegoż regulaminu.

Zadania rzecznika.

§ 4. Rzecznik stoi na straży prawa i dąży do ustalenia w orzecznictwie sądów ubezpieczeń społecznych prawidłowej i jednolitej wykładni przepisów prawnych.

§ 5. Do osiągnięcia powyższych celów służą rzecznikowi:

- a) wnioski składane w poszczególnych sprawach rozpoznawanych przez Trybunał i sądy (art. 367 i 224 pr. s. u. sp.),
- b) skargi z art. 108 pr. s. u. sp.,
- c) wnioski z art. 15, 20 i 21 pr. s. u. sp.,
- d) skargi w obronie prawa z art. 394 pr. s. u. sp.,
- e) wnioski i spostrzeżenia z art. 88 pr. s. u. sp.

§ 6. Rzecznik przedstawia Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej odpisy orzeczeń Trybunału, zawierających rozstrzygnięcie zasadniczych lub ważniejszych zagadnień prawnych albo wyjaśniających przepisy, błędnie lub rozbieżnie stosowane przez sądy,